

Likvidationsret, der have erhvervet deres Sparekassebøger efter den 8. September, naar de heller ikke havde nogen før den 8. September? Vi skrive da Love her, som vi ikke kunne være bekendte.

Dernæst mente det ærede Medlem fra Lejre, at Likvidation heller ikke kunde finde Sted af gamle Sparere, naar de indsendte deres Afdrag og Renter i en Anvisning paa deres Tilgodehavende som Sparere, thi derved vilde Sparekassens Pant forringes. Det er et villledende Udtryk, men jeg kan omtrent slutte mig til, hvad det ærede Medlem mener. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at Pantet under ingen Omstændigheder vil forringes. Peder Hansens Gaard i Ods Herred vil være den samme nu som før, der vil ikke blive solgt en Ko, han kommer blot ikke til at betale Renter og Afdrag, alt det bliver staaende paa Obligationen, den bliver kun $\frac{1}{2}$ Aars Rente større, og saa vil jeg forelægge for hele det danske Folk og den tilstedeværende Rigsdag, om ikke Rentepengene for et halvt Aar staa sikrere hos Peder Hansen i Ods Herred end i Den sjællandske Bondestands Sparekasse.

Birek: Overfor den højtærede Indenrigsminister vil jeg sige, at jeg, naar jeg stemmer for det foreslaaede Moratorium, gør det paa Regeringens An- og Tilsvær; Moratoriet skal jo benyttes, foruden til at faa en Ordning med Tillidsmændene og Eksportforeningen, bl. a. maaske ogsaa til at faa en Ordning, hvorefter man, hvis — hvad jeg er bange for — Bondestandens Sparekasse ikke kommer til at fortsætte, sættes i Stand til at overdrage Debitorernes Skyldbeviser i samlet Masse til en anden Institution, en Kreditforening, en ny Sparekasse eller hvad det nu bliver. Men det samme kan jo ske under en Likvidation, som jo slet ikke behøver at medføre alle de uheldige Virkninger med Hensyn til hurtig Opsigelse af Debitorernes Gæld, som den højtærede Minister forudsætter.

Overfor det ærede Medlem fra Lejre (Ole Hansen) vil jeg sige, at naar han kræver Dommen over sine Forhold udsat, skal jeg tjene ham deri. Men saa maa det ærede Medlem ogsaa undlade Gang paa Gang at optræde som Tillidsmand eller som Bestyrelsesmedlem enten for sjællandske Bønder eller for Reformpartiet eller et andet Parti, thi i saa Fald giver han ganske naturlig Anledning til Betragtninger over, hvorvidt den Mand, der har haft en betroet Stilling i Bondestandens

Sparekasse, overhovedet har nogen som helst Ret til at optræde paa nogens Vegne.

Borghjerg: Det samme Svar vil jeg give det ærede Medlem fra Lejre (Ole Hansen), og jeg vil føje til, at naar han forlangte, at hans Dom skulde udsættes, til der forelaa Grundlag derfor, maa vi ogsaa forlange, at hans Frifindelse udsættes, til der foreligger Grundlag derfor, og saa har det ærede Medlem lige saa lidt som de andre, der have været medansvarlige for Alberti-Katastrofen, nogen Ret til at optræde som Partiordfører, som Tillidsmand osv. osv., saa have de Herrer den Pligt at vente ganske stille, til Sagen er undersøgt, ellers er der ikke Spor af Mening i hele den politiske Situation for Tiden —, og det er der maaske heller ikke.

Der er ingen Mening i, at den forrige Konseilspræsident og den forrige Indenrigsminister maatte gaa af, naar de nu kunne vælges til Tillidsmænd og rejse Landet rundt som Partiets højt betroede Tillidsmænd. Det er der ikke Gnist af Mening i. Naar Konseilspræsidenten og Indenrigsministeren maatte gaa af, maatte det dog være Tegn paa, at der maatte være noget i Vejen. Man kan sige, at dermed ere de ikke dømt. Nej, der skal en Undersøgelse til, men de maa forholde sig rolige og stille, indtil Undersøgelsen er foregaaet, og skulle ikke lade sig vælge til Finansudvalgsmedlem, til Finansudvalgsformand, til Partiformand, til Partisekretær, til Folketingets første Viceformand, til Partiets Ordfører i denne vigtige Sag. Dermed sige de indirekte overfor Vælgerne, at der er intet i Vejen med dem. Men jeg siger, at ved den Optræden gavne de ikke de Sager, de ønske at gavne. Det vilde gavne dem mere, hvis de ganske stille og beskedent holdt sig tilbage, indtil Undersøgelsen var foregaaet. Men jeg vil ganske vist føje en Ting til, og det er, at Tilliden til denne Undersøgelse svækkes mere og mere, naar ogsaa den nuværende Regeringschef gør sig solidarisk med de Folk, som ere medansvarlige for Alberti-Katastrofen, ved at rejse Landet rundt og fortælle paa Møde efter Møde, at de gik fri og frank ud af Historien.

Den højtærede Indenrigsministers Svar til mig var jo ikke meget opmuntrende. Først maatte der, sagde han, afsluttes Overenskomster mellem de paagældende — han tænkte vel nærmest paa Bondestandens Sparekasse og Smørekspportforeningen. Men Afslutningen af saadanne Overenskomster kan tage lang Tid. Der